

heder (heri indbefattet Regresrettighederne efter Vekslen), som den repræsenterede Part vilde have haft.

b) Naar Underskriveren ikke har handlet uden Beføjelse, men har overskredet sin Beføjelse (som f. Eks., naar han, naar han har Beføjelse til at trække en Veksel paa 10 000 Frcs., trækker en Veksel paa 20 000 Frcs.), er han personlig forpligtet for hele Beløbet (følgelig — hvis man stadig holder sig til det ovennævnte Eksempel — for de 20 000 Frcs. og ikke kun for de 10 000 Frcs.); det var ud fra denne Betragtning, at Konferencen fortolkede Artikel 8, Stk. 2. Forholdet mellem Repræsentanten og den repræsenterede Part bestemmes stadig efter almindelige Lovregler.

Artikel 9. (Artikel 9 i Haag Reglementet og Eksperternes Udkast).

32. Denne Tekst blev vedtaget uden Ændring, men ikke uden Diskussion. Et Forslag, gaaende ud paa at Trassenten kunde fraskrive sig Ansvar for Betalingen, blev forkastet som værende i Modstrid med selve Veksels Natur. Følgende Ændring blev foreslaaet „Ethvert Forbehold, hvorved Trassenten fraskriver sig Ansvar, anses som uskrevet“, hvilket vilde have antydnet Umuligheden af at fraskrive sig Ansvar alene for Betalingen, men ogsaa for Accepten, eller med andre Ord, Umuligheden af at udfærdige Veksler, der ikke er Genstand for Accept. Det blev fremhævet, at Accepten var et af Hovedgrundlagene for Vekslen som Kreditomsætningsmiddel, og at man ved at muliggøre Udfærdigelsen af Tratter, der ikke er Genstand for Accept, vilde gøre det lettere i Omsætningen at indføre Dokumenter af tvivlsom Værdi. Disse Argumenter fandt dog ikke Sangbund, thi det paahviler de Personer, der diskonterer Veksler, at afgøre, hvorvidt — uanset Bestemmelsen „ikke Genstand for Accept“ — saadanne Veksler efter deres Mening frembyder tilstrækkelig Betalingsgaranti. Desuden kan Trassenten have meget gyldige Grunde til at forbyde Forevisning til Accept før Forfaldstid. Endelig er „ikke acceptable“ Veksler i almindeligt Brug i mange Lande. Disse forskellige Betragtninger forekom Konferencen afgørende, og man vedtog derfor at bibeholde Eksperternes Tekst uændret.

Artikel 10 (ny).

33. Denne Artikel er ny. Konferencen fandt det hensigtsmæssigt at anerkende ufuldstændige Dokumenter og Blankodokumenter samt fastsætte Regler for deres Værdi som Veksler. Skønt visse Lande ikke bruger den Art Værdipapirer, anvendes de i mange andre som et nyttigt Kredit- og Kautionsdokument. Det forekom derfor nødvendigt at fastslaa Lovregler til Anvendelse paa dette særlige Institut for derved saa vidt muligt at borttage de Ulemper, det maatte give Anledning til. Konferencen besluttede derfor ikke at tiltræde den af Haag Konferencen (1912) foreslaaede Fremgangsmaade, der gik ud paa at lade dette Spørgsmaal forblive uden for den ensartede Veksellov.

34. Da nogle Delegationer imidlertid udtalte, at deres Regeringer ikke paa-tænkte at vedtage lovgivende Bestemmelser med Hensyn til Blanko-Veksler, paa Grund af det Misbrug, hvortil de kunde give Anledning, indførtes der en Reservation i Konventionen, i Henhold til hvilken det staaer enhver af de kontraherende Parter frit for ikke at indføre den ensartede Veksellovs Artikel 10 i deres egen Lov. (Bilag II. Artikel 3).

35. Med Hensyn til Betydningen af Artikel 10, kan det til Grund liggende Princip kortelig angives saaledes:

Konferencen havde i Tanke et Dokument, der efter Underskriverens udtrykkelige Hensigt tænkes at blive en Veksel, selv om dette Dokument ikke oprindeligt var fuld-stændigt i alle Enkeltheder (f. Eks.: Forfaldstid, Beløb o. s. v.).